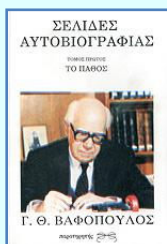

«Το προνόμιο τούτο έλαχε στο... Σέχοβο»

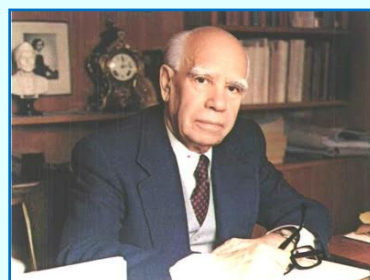
Απόσπασμα από το βιβλίο του Γεώργιου Θ. Βαφόπουλου

Σελίδες Αυτοβιογραφίας, τόμος πρώτος, ΤΟ ΠΑΘΟΣ

»... Όσες φορές μιλώ για τον τόπο μου, είτε για κείνη τη μικρή γωνιά της γης, όπου γεννήθηκα, είτε για τη μεγαλύτερη τούτη περιοχή, όπου διπλασιάστηκε η προσωπική μου μοίρα, διστάζω να χρησιμοποιήσω τη λέξη πατρίδα...

Γιατί η έννοια της πατρίδας είναι βαριά από τη μοίρα όλων των ανθρώπινων συνειδήσεων που την συνθέτουν. Όμως, με την ασυλλόγιστη καθημερινή χρήση της λέξης αυτής, κοντεύει να χάσουμε την αίσθηση του πραγματικού της βάρους. Και νομίζω πως πρέπει κάποτε να την αποκαταστήσουμε στις φυσικές της διαστάσεις, έξω από κάθε καθημερινή συμβατικότητα. Τι είναι εκείνο που κάνει τον άνθρωπο, όταν βρίσκεται σε ξένους τόπους, να λυγίζει κάτω από τη βαριά νοσταλγία, από τον καημό τούτο της επιστροφής στην πατρίδα; Τι άλλο μπορεί να είναι, παρά η φωνή της μοίρας, που τον προστάζει να επιστρέψει στις ρίζες του; «*Είναι γλυκός ο θάνατος μόνον όταν κοιμώμεθα εις την πατρίδα*». Έτσι είχε μιλήσει η νοσταλγία του ποιητή. Έτσι μιλεί ακόμα κι η δική μου νοσταλγία, **για τη χαμένη μου πατρίδα, τη Γευγελή.**

Γεννήθηκα στη μικρή τούτη Μακεδονική πόλη, που βρίσκεται σήμερα από την άλλη πλευρά της ελληνικής επικράτειας. Δε θα δοκιμάσω να ιστορήσω τη μοίρα της Γευγελής, σε μορφή πραγματείας. Πρώτα, γιατί είμαι ανοικείωτος με τη μέθοδο της ιστορικής έρευνας, και δεύτερο, γιατί η πατρίδα μου φοβούμαι πως, στο χώρο της νεώτερης ιστορίας, δεν κρατάει μεγάλη θέση. Βέβαια, **αν σκάψει κανείς βαθιά στο χώμα της, ανασύρει παλιά ελληνικά**

μάρμαρα και Μακεδονικά νομίσματα, που τη συνδέουν με την αρχαία Ειδομένη. Ο Ηρόδοτος και ο Θουκυδίδης την αναφέρουν στα κείμενά τους. Γιατί **η Ειδομένη ήταν μια σημαντική πόλη της Παιονίας.** Βρισκόταν στη δυτική όχθη του Αξιού ποταμού, σε πολύ μικρή απόσταση από τη θέση, όπου είναι κτισμένη η σημερινή Γευγελή.

Το ελληνικό χωριό, που λέγεται σήμερα **Ειδομένη**, το γνωστό άλλοτε με το παλιό του όνομα **Σέχοβο**, βρίσκεται αρκετά μακριά από τη θέση της ομώνυμης αρχαίας πολιτείας. Του δόθηκε το όνομα της Ειδομένης, γιατί η Γευγελή, ανήκοντας τώρα σε μια ξένη επικράτεια, είχε χάσει το δικαίωμα να ξαναπάρει το παλιό ελληνικό της όνομα. **Το προνόμιο τούτο έλαχε στο Σέχοβο, το πιο κοντινό της χωριό, από τη δώθε μεριά των συνόρων...»**

